

[Chr. Christensen]

betænkelighed netop ved denne uddannelsesforms fortsatte eksistens og kvalitet, vil jeg medgive, at disse betænkeligheder har vi også haft, men vi mener, at vi med ændringsforslaget har taget højde derfor. Vi vil selvfølgelig følge udviklingen meget nøje på dette område.

Det har endvidere for os været helt afgørende, at man ikke i de fremsatte uddannelsesstilbud afskar de unge fra selv af være medbestemmende om, hvilken uddannelsesvej de ville gå. Derfor må der ganske naturligt være lige muligheder for den praktiske uddannelse inden for EFG og inden for mesterlæren. Denne neutralitet imellem disse to uddannelser er igennem det nu vedtagne ændringsforslag opretholdt.

Det er meget vigtigt, at disse uddannelser bevarer deres tilknytning til erhvervslivets forskellige grene. Det er derfor også væsentligt, at de faglige områder, der hidtil har været med til at udforme uddannelsernes indhold og form, fortsat bevarer denne ret. Det er netop også sikret gennem disse ændringsforslag.

For at lette de unges bevægelighed i uddannelsessystemet er det nødvendigt, at lærerne har så meget kendskab til de forskellige uddannelsesområder, at de kan give eleverne en rimeligt god orientering, men man må samtidig have for øje, at det faglige niveau i såvel gymnasiet, HF som på EFG, tekniske skoler og handelsskoler skal opretholdes eller snarere højnes. Dette kan efter vor opfattelse ikke opnås, hvis man vil ensrette læreruddannelsen, sådan at alle lærere skal kunne undervise på alle ungdomsuddannelsernes forskellige områder. Det var det, der var lagt op til i beslutningsforslagets punkt 10, men som netop ved ændringsforslagene nu er bragt på plads.

Det af ministeren fremsatte beslutningsforslag tilgodeså ikke de synspunkter, jeg her har fremført. Derfor var vi egentlig indstillet på at afvise forslaget, selv om en løsning af de 16-19-åriges uddannelsesproblemer trænger sig meget stærkt på. På den baggrund vil jeg takke ministeren, fordi ministeren efter et fællesmøde i uddannelsesudvalget på Marienborg og efter forhandling til forskellig side, som beskrevet af hr. Bertel Haarder, indbød skoleforligspartierne til forhandling, bl. a. med henblik på at imødekomme nogle af de synspunkter, jeg her har givet udtryk for.

Som også andre ordførere for forligspartierne har sagt, må man ikke tro, at alle uddannelsesproblemer for de 16-19-årige er løst ved denne aftale. Det er ganske givet, at der vil komme store problemer, når disse tanker, skal udkrystallisere sig i praktiske forslag, men det er lige så klart, at forligspartierne i fællesskab vil holde hovedsigtet for øje, sådan at vi hurtigst muligt kan få den højnelse af disse uddannelser, der er nødvendig. Det skal ikke skjules, at vi helt naturligt vil følge den videre planlægning med den allerstørste opmærksomhed, ikke mindst de frie skolers muligheder under de 16-19-åriges uddannelsesforløb.

Det er vor opfattelse, at der med vedtagelsen nu af de stillede ændringsforslag er skabt en acceptabel ramme for den videre lovgivning, og derfor skal jeg anbefale, at man nu vedtager beslutningsforslaget.

Alfred Hansen (DR):

Det er en grundholdning hos retsforbundet, at alle skal have den uddannelse, som den enkelte har lyst til, evner for og interesse i at få, og at ingen af økonomiske grunde skal afskæres fra at få den uddannelse.

Jeg mener i og for sig ikke, at en vedtagelse af beslutningsforslag nr. B 83 er en forudsætning for, at der kan tages initiativer til en ændring af vores ungdomsuddannelser. Jeg har ofte opfordret til, at der blev taget et initiativ. Jeg mener ikke, at der havde været noget som helst til hinder for, at skiftende ministre for længst kunne have bragt en bedre balance mellem de boglige og de mere erhvervsprægede uddannelser.

Det er oplagt, at der ikke i dag er tale om en reel valgmulighed med hensyn til, om man vil have en erhvervsuddannelse eller man vil have f. eks. en gymnasieuddannelse. Det er jo sådan, at amterne skal oprette gymnasier, hvis der er behov derfor, mens der kan etableres erhvervsuddannelser, hvis der er behov derfor. Det har naturligvis været særlig forvridende i tyndt befolkede områder, hvor man inden for en overskuelig rækkevidde har haft et gymnasium, men hvor man rent praktisk ikke har haft chance for at få en erhvervsuddannelse. Det mener jeg godt der kunne have været taget initiativ til at ændre uden en vedtagelse af beslutningsforslag nr. B 83.